

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

עם הרבי בטסמניה

הרב יוסי גורדון

נולדתי בנוארק, ניו ג'רזי, לשם נשלחו הוריי על ידי אדמו"ר הרי"צ בתור שלוחיו להפיץ שם תורה ומצוות בקרב היהודים המקומיים. השליחות הייתה עבורם כל חייהם, ואני גדלתי באווירה של שליחות והתקשרות לרבי. בילדותי, הייתי מודע היטב עד כמה הרבי - ברכותיו, עצותיו והשפעתו - השפיעו על כל מהלך חיינו.

אני נזכר שכשהייתי ילד, נער יהודי מבית הכנסת שלנו בשם סטפן לוץ זכה בתואר 'נער השנה' מטעם נשיא ארצות הברית דאז, ג'ון פ' קנדי, בגין "שירות יוצא מן הכלל לביתו, לבית הספר שלו, לבית הכנסת שלו, לקהילתו ולמועדון הנוער שלו". במהלך הטקס, שאל אותו הנשיא קנדי, "מי העניק לך את ההשראה להפוך למי שאתה היום?" תשובתו הייתה, "היה זה הרב שלום בער גורדון, שהוא שליח של הרבי מליובאוויטש".

הסיפור הופיע ב'ניו יורק טיימס' ובעיתונים נוספים, לצד צילום של הנער עם הנשיא, וכמובן שגם הרבי ראה את הכתבה. אך, הרבי 'נזף' באבי על כך שהוא לא דאג לכך שגם הוא עצמו יופיע בתמונה. "אילו הייתה תמונתך מופיעה בעיתון", אמר לו הרבי, "יכול היה הדבר לגרום לכך שעוד נערה יהודייה תינשא לבחור שומר מצוות, ובעל זקן מלא".

בהזדמנות אחרת, העניק הרבי לאבי ברכה, שהביאה לתוצאות מדהימות ביותר.

היה זה בתקופה שבה הלך והשתנה הצביון של השכונה שלנו בנוארק, ומרבית התושבים היהודים העתיקו את מגוריהם לפרברים שבסביבות העיר. בתור רבו של בית הכנסת המקומי, אבי נאלץ לעבור בעקבותיהם, וכך עברה משפחתנו למייפלואוד, ניו ג'רזי. אולם, הוא לא הצליח למכור את ביתנו בנוארק, וכך הוא נותר 'תקוע' עם תשלום עבור שתי משכנתאות. עובדה זו הכבידה עליו מאוד, והוא ביקש מהרבי ברכה שיצליח לצאת מהמצב הזה במהרה.

הרבי העניק את ברכתו, וגם אמר לאבי שעליו לבקש מאחד מחברי הקהילה שלו, יהודי בשם מר חיים דנסקר,

שימכור עבורו את הבית. אולם, כאשר אבי פנה אל אותו אדם בנושא זה, הוא הגיב, "אני עורך דין במקצועי. אשמח לסייע ללא תמורה בהסדרת הניירת המשפטית הכרוכה במכירה, אבל אין לי שום ידע בנושא שיווק ומכירת גדל"ן". "הרבי אמר שאתה צריך לטפל בכך", התעקש אבי, וכששמע זאת, הסכים מר דנסקר להכניס מודעה לעיתון מטעמו - זה היה הדבר היחיד שהוא ידע לעשות.

המודעה אמנם פורסמה, אך היא יצאה עילגת ומלאת שגיאות - משהו כנראה השתבש להם בתהליך הסידור לדפוס. אבי התקשר למר דנסקר ואמר לו, "הם צריכים להחזיר לך את כספך, בגלל שהם שיבשו את המודעה". אך תגובתו של מר דנסקר הייתה, "הם אמנם שיבשו את המודעה, אבל יש מישהו שבא לראות את הבית שלך תוך חצי שעה" - ואותו אדם רכש את הבית!

גם אני אישית זכיתי לראות את הרבי פעמים רבות, ואף קיבלתי ממנו ברכות רבות והרבה עצות טובות. הייתי רוצה לשתף כאן בכמה מאותם מפגשים שהתבררו כבעלי השפעה רבה על מהלך חיי.

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

בהזדמנות אחרת, במהלך יחידות, שאלתי את הרבי כיצד אוכל לתקן עניין מסוים שלא היה כדבעי. הרבי אמר לי (בתרגום מידיש): "מילוי השליחות במילואה כתיקונה, הוא תיקון על כל פגם שרק יכול להיות, כולל על העניין שעליו כתבת". מתשובה זו הבנתי שעל כל טעות שלא תהיה, יש עבורי פתרון אחד, והוא להתמסר כל כולי למילוי שליחותי כראוי, "במילואה כתיקונה".

עצה זו סייעה לי יותר מכל אחרי שבשנת תשד"מ (1984), נסענו בשליחות הרבי לטסמניה שבאוסטרליה. ידעתי שאם וכאשר אכשל - מאחר שאני הרי רק בן אדם שעשוי לטעות - תמיד יש את הפתרון הזה, כפי שהרבי לימד אותי.

כאשר יצאנו לראשונה בדרכנו לאוסטרליה, העניק הרבי לאשתי ארבעים דולר אוסטרליים, ואמר שזו תרומה שנועדה לסייע לנו להתבסס במקום שליחותנו החדש באוסטרליה. מאז, אני חש כי באותו סכום שהעניק לנו הרבי, הוא למעשה השקיע בשליחות שלנו. עד עצם היום הזה, בכל פעם שאני מזמין אנשים אלינו לסעודת שבת או להשתתף באחד השיעורים שאני מוסר בביתנו, אני מרגיש שהרבי שותף אתי בכל צעד. משום כך, אני גם יודע ומשוכנע שההצלחה מובטחת מראש, שהרי הרבי נמצא כאן יחד אתי.

זוהו כשלושים וחמש שנה, משמשים הרב יוסי גורדון ואשתו, מינה, שלוחי הרבי בטסמניה, אוסטרליה. הוא רואיין בחודש תמוז תשע"ו (2016).

מוחפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שליחות טל' 03-373-1777

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשד"מ (1983) — בשיחה שנאמרה במהלך כינוס השלוחים הראשון, ציין הרבי לעובדה שהגימטרייה של המילה 'שליח' שווה למילה 'שמח', וההוראה מכך היא שעל השליח להיות שמח מעובדת היותו שליח, ולבצע את שליחותו מתוך שמחה וטוב לבב - ולא רק מצד שכך נצטווה - ואז מובטח לו שיצליח לבצע את שליחותו במילואה ובשלימות. ¹ כ"ט במרחשון

1 התוערויות תשד"מ, חלק א, עמ' 522

כשהייתי בן חמש עשרה, כתבתי לרבי שאני משתתף ב'מבצע תפילין' שהוא יזם - בכל יום הייתי הולך לבית אבות ומסייע לכחמישה, שישה אנשים להניח תפילין. בתגובה בירך אותי הרבי שאצליח במבצע זה. אני חש שברכה זו ממשיכה ללוות אותי לאורך השנים, שכן אני זוכה למידה רבה של הצלחה בפעילותי במבצע זה.

אחר כך, כשהייתי בן תשע עשרה, נשלחתי על ידי הרבי לישיבה החדשה שנפתחה אז במיאמי. לפני נסיעתי זכיתי להיכנס לרבי ליחידות, ובמהלכה העניק לי הרבי עצה בלתי נשכחת. הוא אמר לי, "עיקר ההצלחה בשליחות תלויה ב'כמופת הייתי לרבים' (תהלים עא, ז) - בלשמש דוגמה חיה לאחרים". את הרעיון הזה שבתי וציטטתי שוב ושוב, משום שהוא לימד אותי כיצד להיות השליח הטוב ביותר שאני מסוגל להיות.

אחרי שהוסמכתי לרבנות, לימדתי בישיבת 'תפארת בחורים' במוריסטאון, ניו ג'רזי, ואחר כך, בשנת תשל"ח (1978) באתי בקשרי השידוכין. אשתי לעתיד, רצתה שנתגורר בניו יורק אחרי החתונה, אבל אני לא אהבתי את הרעיון משום שחששתי בנוגע למציאת מקור פרנסה חלופי אם אעזוב את התפקיד שהיה לי במוריסטאון. כתבתי לרבי ושאלתי אותו מה עלי לעשות. את התשובה שקיבלתי אני מייקר מאז מאוד. שיתפתי אנשים רבים בתוכן התשובה, ואף פרסמתי אותה בתשורה שחילקתי בחתונת בני. התשובה של הרבי ענתה לי לא רק על השאלה המסוימת ההיא, אלא על כל שאלה שהתעוררה אצלי מאז - היא שימשה מעין נוסחת יסוד להתמודדות עם כל דילמה שמתעוררת לאורך הדרך.

כך כתב לי הרבי:

"יסוד בתורה ומצוות - עניין ההשגחה פרטית של הקדוש ברוך הוא על כל אחד ואחד ממש (ובפרט על פי המבואר היטב בדא"ח [דברי אלוקים חיים] - כינוי לתורת החסידות)) ומהו המקום לדאגות?!

על פי תורה, צריכות להיות פעולות האדם (בלי דאגות כלל, כנ"ל), ובאם הוא בעניין שספק מה הפעולה שצריכים לעשות, מתיעצים בידידים וכו' (באביו, בהמשפיע שי' וכיוצא בהם), ובאם דעותיהם שונות - כדעת הרוב".

בעקבות תשובה זו, הפך אבי להיות האדם הראשון שאליו פניתי לקבלת עצה והכוונה בכל שאלה, ובמקרים שבהם לא היה בידו לסייע לי, הוא היה מפנה אותי אל אחרים שיכלו לעזור.

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך:
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org